

(/)

Deák Éva

Az ablaktörő mosolya

Mint minden hajnalban, kedden is 5-kor kel. Óvatosan bújjik ki az ágyból, hogy ne zavarja a párját. Kedd van, akkor kocogás. Szerda, az futás. Ősz van. A zöld színű szerelését veszi fel. Sál is kell már. Ki az ajtón, ki a kapun. A lakáskulcsot a kocsi csomagtartójába dobja. Szokott helyén ott áll az autó. Megvan, nem lopták el. Ez a tény minden áldott reggel imára hangolja. Hálaimára és kérésre, és maga elé mormogja: ugye, mindig megvársz itt, ugye, nem hagysz el soha. Megsimogatja a motorháztetőt, a visszapillantót megigazítja. Nyitja az ajtót, beül. Megnézi magát a belső tükörben. Épp, hogy tudomást vesz kinézetéről, ő is megvan, az autó is megvan. Gyújtás, indulás. A hegy alján húzódik meg a futópálya. Kís sorompóval lezárva az út. Leparkol. Mielőtt az útra lép, visszanéz az autóra. Visszamegy: a szélvédő vezető ülés felőli részét kívülről kétszer megkocogtatja, aztán balról jobbra, és jobbról balra végighúzza a kezét az ablaküvegen, majd, mint a lovat, úgy megpaskolja a motorháztetőt. Ezt szertartásosan most is, mint minden reggel elvégzi. És a bemelegítő gyakorlatok után elkezd a kocogást. Lefut egy margitszigetnyi kört. Kilép a sorompón túlra. Odamegy az autóhoz. A szélvédő vezetőülése felőli részét, kívülről kétszer megkocogtatja, aztán balról jobbra, majd jobbról balra végighúzza a kezét az üvegen, majd mint egy lovat, a motorháztetőt is megpaskolja. Még nincs vége a napi futásadagjának. Visszamegy a futópálya elejére és néhány derék körzés, lábemelgetés után nekiindul újra. A lélegzete már látszik, hiába már hideg van. A jövő héten már a szürke vastagabb nadrágban fog futni. A kör befejeztével odamegy az autójához és ugyanezeket az ismétlődő mozdulatokat elvégzi. Csak ezután kezdi el újra a kört. Mert így nem lopják el. Ez az a szertartás, amit ha elvégez, nem lopják el. Egészen bizonyos, hogy nem viszik el. A másik kettőt azért vitték el, mert csak úgy magára hagyta a kocsi jelbeszéd nélkül, a szertartás elvégzése nélkül. Nem volt buta dolog bemenni a sarki jósdába. Ki volt írva, hogy átok megszüntetése, szerelem kötés-bontás és minden egyébek. Miért nem is ment be előbb. Mióta a füst felett, a sejtelmes fényben a fénykoszorú közt, a Kaliforniát is megjárt javasasszony megtanította ezeket a mozdulatokat, a rontás elhárítására, azóta megnyugodott. Ezt kell elvégezni az autón minél többször. Azért állította ide a parkolóba, hogy ezt megtehesse, és mielőtt munkába megy, a futással egybekötve végez egy nagy lopásgátló ceremóniát. Ennek minden reggel így kell lennie. Akkor használ.

Szerda van. Hajnalban kel. Óvatosan, hogy senkit ne zavarjon, lemegy az utcára. Hálával és köszönettel nyugtázza, hogy megvan az autója, köszönti, és megy is vele ki a futópályaához. Szélvédő kocogtatás, simogatás, paskolás, mindezt minden egyes kör után. Az utolsó kör befejeztével, a szokásos mozdulatsor megkezdése előtt egyszerre csak azt veszi észre, hogy az ablaktörő lapát a szélvédőn mosolyog. Egészen nyilvánvalóan egy mosolyjel rajzolódik ki a gumiból a szélvédőre. És hogy kétsége ne essék az igazság felől, a két első kerék is ugrál egy keveset, a mosolygó ablaktörő lapátos szélvédő alatt.

